

با تکیه بر پر تابگرهای بومی، هزینه‌های پایین و همکاری با بلوک‌های غیر غربی

آسمان در تسخیر تهران

کاربرد دوگانه پرتابگرهای فضایی

با این حال، تکامل برنامه فضایی ایران همواره سایه «کاربرد دوگانه» را با خود داشته و هم‌زمان با برنامه موشک‌های دوربرد کشور پیش رفته است. پرتابگر «سفیر» که ماهواره امید را به مدار برد، خود برگرفته از تبار موشک‌های بالستیک ایران بود

و موشک شهاب-۳ به‌عنوان معماری پایه‌نخستین پرتابگرهای فضایی ایران به کار رفت. سامانه‌های بعدی از نسخه‌های بزرگ‌تر سفیر گرفته تا «سپرمِغ» و سپس طرح‌های ترکیبی مانند «قاصد» فناوری‌هایی با کاربرد نظامی را در خود جای داده‌اند: موتورهای سوخت جامد، بدنه‌های سبک از الیاف کربن، و نازل‌های متحرک برای کنترل بردار رانش؛ عناصری که همگی برای موشک‌های بالستیک دوربرد مدرن حیاتی‌اند. منتقدان استدلال می‌کنند که هر پیشرفت در توان پرتاب فضایی ایران، فاصله فناوریانه تا یک موشک بالستیک قاره‌پیما را کاهش می‌دهد؛ مسئله‌ای که نگرانی‌های مداوم درباره اشاعه هسته‌ای را برانگیخته و موجب نظارت ذیل قطعنامه ۲۳۴۱ شورای امنیت سازمان ملل شده است.

توان پرتاب مدرن

امروز برنامه فضایی ایران همه‌چیز را در بر می‌گیرد: از تولید ماهواره و توسعه پرتابگرها گرفته تا بهره‌برداری از پایگاه‌های پرتاب و ایستگاه‌های زمینی رهگیری و دریافت داده‌های فضایی. در ده جرمی ۱۵۰ تا ۳۰۰ کیلوگرم، ایران می‌تواند ماهواره‌ها را با چند خانواده پرتابگر به مدار پایین زمین بفرستد؛ از جمله «قاتم-۱۰۰» با سوخت جامد متعلق به سپاه پاسداران و «سپرمِغ» با سوخت مایع متعلق به وزارت دفاع. این کشور همچنین در حال گسترش زیرساخت‌های پرتاب خود است.

اگرچه جمهوری اسلامی ایران همواره انکار کرده که به‌دنبال ساخت سلاح هسته‌ای است و تأکید می‌کند که غنی‌سازی اورانوم فقط برای اهداف غیرنظامی انجام می‌شود، اما پیشرفت در حوزه فضایی می‌تواند برای تهران فرصتی برای نمایش استقلال و قدرت باشد.

مهم‌ترین پروژه، پایگاه فضایی جدید چابهار تحت قرارداد با روسیه اجرا شد: شرکت‌های روسی ماهواره را طراحی، تولید و پرتاب کردند و مهندسان ایرانی در تمام مراحل حضور داشتند تا فرآیندها را مشاهده، مستندسازی و تجربه عملی کسب کنند. هرچند سپینا-۱ کاملاً ساخت خارج بود، اما نخستین آشنایی ایران با چرخه کامل توسعه ماهواره و رویه‌های عملیاتی اولیه را فراهم کرد و زمینه نهادی و فنی برای تلاش‌های کاملاً بومی بعدی را گذاشت؛ از جمله «امید»، نخستین ماهواره‌ای که طراحی، مونتاژ و پرتاب آن با یک پرتابگر ساخت داخل در فوریه ۲۰۰۹ انجام شد.

همچنین از گذار عمیق‌تری حکایت دارد: تلاش ایران برای تبدیل یک برنامه راهبردی دولتی به صنعتی تجاری که بتواند دست‌کم با شرکای خود در بریکس، سازمان همکاری شانگهای و اتحادیه اقتصادی اوراسیا رقابت کند.

شهرایی و مقاماتی مانند حسن سالاریه، رئیس سازمان فضایی ایران بخش‌نوپای ماهواره‌ای کشور را با صنایع بومی پهباد و خودروسازی مقایسه می‌کنند؛ دو حوزه‌ای که ایران با وجود تحریم‌ها و انزوا توانسته در آن‌ها خطوط تولید داخلی نسبتاً مقاومی ایجاد کند. به روایت شهرایی، برنامه فضایی ایران در حال عبور از مرحله «تثبیت» یعنی تسلط بر فناوری‌های ماهواره‌ای، ایجاد چرخه کامل تولید و پرتاب، و انجام مأموریت‌های کافی برای اثبات قابلیت اطمینان، به مرحله «صنعتی‌سازی» است؛ مرحله‌ای که در آن این توانمندی‌ها گسترش یافته و تجاری می‌شوند.

سابقه برنامه فضایی ایران

بلندپروازی‌های فضایی ایران قدمتی طولانی‌تر از جمهوری اسلامی دارد. در سال ۱۹۵۸ و در دوران شاه، ایران به‌عنوان یکی از اعضای اولیه کمیته موقت سازمان ملل برای همکاری‌های بین‌المللی در فضای ماورای جو که بعدها به کوپوس (COPUOS) تبدیل شد، پیوست و تمایل خود را برای حضور در نظم نوظهور فضایی جهان نشان داد. تا اواسط دهه ۱۹۷۰، تهران از دیپلماسی به برنامه‌ریزی عملی گذر کرد: در سال ۱۹۷۴ توافق با شرکت جنرال الکتریک برای ساخت ایستگاه دریافت داده‌های ماهواره‌ای امضا شد و برنامه‌ریزی برای یک ماهواره مخابراتی ملی به نام «زهره» آغاز گردید. انقلاب ۱۹۷۹ و سپس جنگ ویرانگر ایران و عراق این تلاش‌ها را متوقف کرد. تا سال ۲۰۰۴ بود که ایران با تأسیس رسمی سازمان فضایی ایران وارد مرحله‌ای جدید و نهاده‌نی شد که بر ایجاد ظرفیت بومی در طراحی ماهواره، سامانه‌های پرتاب و زیرساخت‌های زمینی تمرکز داشت.

نخستین نقطه عطف مهم، ماهواره «سینا-۱» بود که در نوامبر ۲۰۰۵ به مدار رسید و نخستین ماهواره ایران محسوب می‌شود. این پروژه تحت قرارداد با روسیه اجرا شد: شرکت‌های روسی ماهواره را طراحی، تولید و پرتاب کردند و مهندسان ایرانی در تمام مراحل حضور داشتند تا فرآیندها را مشاهده، مستندسازی و تجربه عملی کسب کنند. هرچند سینا-۱ کاملاً ساخت خارج بود، اما نخستین آشنایی ایران با چرخه کامل توسعه ماهواره و رویه‌های عملیاتی اولیه را فراهم کرد و زمینه نهادی و فنی برای تلاش‌های کاملاً بومی بعدی را گذاشت؛ از جمله «امید»، نخستین ماهواره‌ای که طراحی، مونتاژ و پرتاب آن با یک پرتابگر ساخت داخل در فوریه ۲۰۰۹ انجام شد.

تهران با تکیه بر پرتابگرهای بومی، هزینه‌های پایین و همکاری با بلوک‌های غیرغربی، به‌دنبال تبدیل برنامه فضایی خود به یک صنعت تجاری رقابت‌پذیر است.

به گزارش اکوایران، در حالی که رقابت جهانی در عرصه فضا وارد مرحله‌ای اقتصادی و تجاری شده است، جمهوری اسلامی ایران نیز تلاش می‌کند از یک برنامه فضایی صرفاً راهبردی و دولتی عبور کرده و به بازیگری کم‌هزینه در بازار خدمات ماهواره‌ای تبدیل شود.

در واقع، تهران با تمرکز بر پرتابگرهای بومی، توسعه بخش خصوصی و گسترش همکاری با قدرت‌های غیرغربی، به‌ویژه در چارچوب بریکس و سازمان همکاری شانگهای، به‌دنبال بهره‌برداری از بازارهای کمتر پوشش‌داده‌شده جهانی است؛ مسیری که در عین حال با چالش‌هایی چون محدودیت‌های فنی، ضرورت افزایش قابلیت اطمینان و حساسیت‌های ژئوپلیتیکی همراه خواهد بود.

با مسکو تا فضا

رسانه‌ها روز یک‌شنبه اعلام کردند که سه ماهواره دیگر ایرانی با استفاده از پرتابگرهای سایوز روسیه به فضا فرستاده شدند؛ اقدامی که نشان‌دهنده گسترش همکاری‌های فضایی میان دو کشوری است که هر دو تحت تحریم‌های ایالات متحده قرار دارند.

روسیه قرار است در ماه جاری میلادی سه ماهواره ایرانی را به فضا پرتاب کند. به نوشته خبرگزاری رویترز، جمهوری اسلامی ایران در سال‌های اخیر به‌طور فزاینده‌ای برای قرار دادن ماهواره‌های خود در مدار به متحدهش، فدراسیون روسیه، متکی بوده است. سه ماهواره جدید با هدف کمک به پایش کشاورزی، منابع طبیعی و محیط‌زیست طراحی شده‌اند.

کاظم جلالی، سفیر ایران در روسیه، با اشاره به اقدامات غرب در ارتباط با برنامه هسته‌ای تهران گفت: «این ماهواره‌ها با وجود تمام محدودیت‌ها توسط دانشمندان ایرانی طراحی و تولید شده‌اند».

او افزود: «ما (با روسیه) در حوزه‌های مختلفی همکاری می‌کنیم. برخی از این همکاری‌ها آشکار هستند و برخی دیگر را ترجیح می‌دهیم توضیح ندهیم». سه ماهواره «پایا»، «ظفر ۲» و دومین ماهواره «کوتِر» برای قرارگیری در مدار پایین زمین طراحی شده‌اند. از زمان آغاز جنگ اوکراین در سال ۲۰۲۲، روابط ایران و روسیه عمیق‌تر شده است. کشورهای غربی، ایران را متهم می‌کنند که برای حملات روسیه، موشک و پهباد در اختیار این کشور قرار داده است؛ موضوعی که تهران و مسکو آن را رد کرده‌اند.

تهران آسمان را می‌خواهد

اکنون به نظر می‌رسد تهران به دنبال آن است که برنامه فضایی خود را از یک پروژه راهبردی دولتی به یک صنعت تجاری کم‌هزینه تبدیل کند. به نوشته اندیشکده ایالتیایی مطالعات سیاست بین‌الملل، جمهوری اسلامی ایران با تکیه بر پرتابگرهای بومی و همکاری با شرکای غیرغربی، بازارهای کمتر پوشش‌داده‌شده را هدف گرفته است؛ هرچند قابلیت اطمینان و تداوم پرتاب‌ها همچان اصلی‌ترین محدودیت‌ها به شمار می‌روند.

دستاوردهای موشکی و فضایی

به گفته حسین شهرایی، مدیرعامل شرکت امید فضا: «هدف‌گذاری نهایی این است که تا سال ۱۴۰۷ (۲۰۲۸-۲۰۲۹) به نقطه‌ای برسیم که بیش از ۱۰ پرتاب در هر ماه انجام شود.» با همین یک جمله، شاید بلندپروازانه‌ترین چشم‌اندازی را که تاکنون برای برنامه فضایی جمهوری اسلامی مطرح شده، می‌توان دید. برای کشوری که تنها یک دهه پیش در قرار دادن ماهواره‌های کوچک در مدار با مشکل مواجه بود، پیش‌بینی شهرایی از یک اکوسیستم پرتاب صنعتی با نرخ بالای مأموریت‌ها چشمگیر است. اما این سخنان

صلح قطعی شماره : ۴۵۶۵۸۷

تاریخ صلح نامه: ۹۸/۱/۲۰

فروشنده: آقای نوراله جعفری به شماره شناسنامه ۷۰۸ صادره از شهریار

خریدار ۱: آقای امان اله رحانی پوربه شماره شناسنامه ۱۹ صادره از اصفهان

خریدار ۲: آقای سعیدرضا شهباشتن به شماره شناسنامه ۱۲۸۶۵۹۷۵۷۹ صادره از اصفهان

خریدار ۳: آقای مهرداد گودرزی به شماره شناسنامه ۰۰۸۱۱۹۰۶۴۶ صادره از تهران

خریدار ۴: آقای کریم سلوکی به شماره شناسنامه ۷۴۵ صادره از خمین و آقای محمد محمدی فرد سرشت

به شماره شناسنامه ۲۰۸۶ صادره از کپور اهنگ

خریدار ۵: آقای علیرضا حاج رحیمی به شماره شناسنامه ۵۲۷۷ صادره از تهران

مورد معامله: یک قطعه زمین به مساحت ۳۰۱۵ متر مربع

آدرس دقیق ملک: کمربندی اندیشه،لکه صنعتی البرز، خیابان صنایع فلزی چالچلی

حدودبرعه

مسالا: ۲۵/۹۵ متر به ملک زمین مجاور

شرقا: ۶۵/۴۶ متر به ملک مجاور

جنوباً: ۴۵/۹۵ متر به گذر

غرباً: ۶۵/۸۸ متر به ملک مجاور

چنانچه افراد و اشخاصی نسبت به ملک فوق (قطعه زمین مذکور) ادعایی دارند ، لازم است طرف مدت یکماه به اداره اوقاف و امور خیریه شهرستان قدس مراجعه وضمن اعلام کنسی، نسبت به طرح دعوی و اخذ دستور موقت قضائی نیز اقدام نمایند.

آگهی تغییرات شرکت سهامی خاص چشم سوم رستا به شناسه ملی ۹۸۲۴۳۸۲۴۱۰۲۸۳۸۲۴ و به شماره ثبت ۲۵۷۰۵ به استناد صورتحلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده مورخ ۱۴۰۳/۹/۲۷ و برابر مجوز شماره ۹/۱۴۰۳/۱۲۵۵۵ مورخ ۱۴۰۳/۹/۱۴ اداره کل فرهنگ وارشاد اسلامی استان گیلان تصمیمات ذیل اتخاذ شد:
روزنامه کثیرالانتشار اتحاد ملت جهت نشر آگهی های شرکت تعیین گردید.
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان گیلان اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری رشت (۱۸۹۶۲۱)

آمنیات

سخن نخست

بیضایی و نسلی که هم قدر دید و هم ز جر

ادامه از صفحه یک

نسلی که بیضایی از آن آمد نسل برآمده از کلاس‌های فشرده کارگردانی و فیلم‌نامه‌نویسی نبود. نسل آکادمی‌زده هم نبود. نسل رانتی هم. آن‌ها از دل ادبیات می‌آمدند. از دل کوچه و خیابان. از دل زندگی. یعنی اگر هرکدامشان توفیق این را نمی‌یافتند تا استعدادشان را روی پرده نقره‌ای به نمایش بگذارند حتما نویسنده می‌شدند. که البته نویسنده هم بودند و با امضای همه آن‌ها شعر و رمان و داستان کوتاه و نمایش‌نامه بیرون آمده‌است. و البته که درمیان همه آن‌ها بهرام بیضایی بیش از همه به کار پژوهش و تحقیق و نوشتن اهتمام داشت. نسلی که بیضایی از آن برآمد یک موقعیت ویژه و عجیب داشت. از طرفی در جوانی از سوی مخاطبانش و جامعه روشنفکری قدر دید و بر صدر نشست و از دیگر سو مورد بدترین بی‌مهری‌ها و آزار و اذیت‌ها قرار گرفت. فردیت بیضایی و دوستانش رشک‌برانگیز بود. آن‌ها با همه شباهت‌هایی که با یکدیگر داشتند به شدت منحصر به فرد بودند. یکتا و بی‌همانند. هرکدام رنگ و بوی خودشان را داشتند. یکی رنگ و بوی فلسفی داشت و آن‌دیگری از دل تاریخ می‌آمد. یکی‌شان به قهرمان‌ها عشق می‌ورزید و آن‌یکی به ادبیات مدرن. بیضایی هم که بیش از همه آن‌ها دلمشغولی‌اش اسطوره بود و مفهومی به نام ایران. من نمی‌دانم آن‌هایی که بر سر راه بیضایی مانع می‌تراشیدند پیش خودشان چه فکر می‌کردند اما خیلی دوست دارم بدانم این روزها که اوضاع فرهنگی این مملکت را می‌بینند درباره آن‌چه بر سر بیضایی آوردند چه می‌اندیشند؟ همین را می‌خواستند؟ که بیضایی فیلم نسازد اما در عوض دور بيفتد دست همین دلقک‌هایی که سینمارا قبضه کرده‌اند؟

که بیضایی نمایش‌نامه‌ش روی صحنه نرود اما سخیف‌ترین و مبتذل‌ترین صحنه‌ها روی صحنه نمایش به اسم کمدی رقم بخورد؟ یعنی این جماعت اصلا فکر هم می‌کنند؟ جالب این که با این همه دعوی و آهن و تلب روز عاشورا که می‌رسد چیزی جز «روز واقعه» برای پخش ندارند. با این همه ادعای صهیونیست‌ستیزی‌شان هنوز هم اگر بخواهند یک اثر آبرومند درباره جنایات صهیونیست‌ها پخش کنند بازم «سرب» را نشان می‌دهند. هنوز هم برای تعریف سینمای بومی و ملی به آثار حاتم‌ی ارجاع می‌دهند و هنوز هم اگر بخواهند یک اثر آبرومند کمدی را مثال بزنند به «جاره نشین‌ها» اشاره می‌کنند. خوب، شما که این‌قدر دستان خالی است چرا این‌همه در آزار و اذیت اهل فرهنگ به جان می‌کشید؟ فرجام فیلمسازان نسل اولی سینمای درست و حسابی این مملکت حقیقتا تلخ و دردناک است. همان‌هایی که به اسم «موج نو»ایی‌ها شناخته می‌شوند. یکی دوتاشان رسما دق کردند. سرخوش‌ترینشان همراه با همسرش سلاخی شد و هنوزهم تکلیف پرونده‌اش معلوم نیست. بیضایی هم که در غریت تمام کرد. جان سخت‌ترینشان مسعود کیمیایی است که بی‌خیال نمی‌شود و می‌خواهد هرچوری که هست زنده بوندنش را به رخ بکشد. بگذریم. آن‌چه در غربت تمام کرد جسم بیضایی بود. جان بیضایی اما تازه بیدار شده‌است و حیاتی دوباره یافته‌است. این تقدیر تمامی هنرمندان است. تا هنگامی که در میان ما نفس می‌کشند خوب فهم نمی‌شوند. چرا معاصرت باید از میان برخیزد تا به دور از حب و بغض و عشق و کین با آن‌ها مواجه شویم. اگر کسی از ما هنوز جان و جهانش به تصرف ابتدال فراگیر زمانه درنیامده‌باشد از بیضایی چیزهای بسیار می‌تواند آموخت. خدایش بیامرزاد

اخبار

وزیر کشور:

برگزاری انتخابات تمام الکترونیک فصل جدیدی در تاریخ انتخابات است

وزیر کشور با اشاره به برنامه وزارت کشور برای برگزاری انتخابات هفتمین دوره شوراهای اسلامی شهر و روستا به صورت تمام الکترونیک در سراسر کشور اظهار کرد: برگزاری انتخابات تمام الکترونیک فصل جدیدی در تاریخ انتخابات است.

به گزارش ایسنا، اسکندر مومنی وزیر کشور صبح دوشنبه ۸ دی ۱۴۰۴ در نشست استانداران سراسر کشور که با موضوع انتخابات سال ۱۴۰۵ و با حضور رئیس مجلس شورای اسلامی و روسای کمیسیون‌های مرتبط با برگزاری انتخابات در سالن پیامبر اعظم (ص) وزارت کشور برگزار شد، به برخی ویژگی‌های انتخابات پیش رو اشاره کرد و گفت: انتخابات هفتمین دوره شوراهای شهر و روستا ارای ویژگی‌های خاصی دارد از جمله اینکه به صورت سراسری و تک انتخاباتی است. البته همزمان با این انتخابات، برگزاری دو انتخابات میان دوره مجلس شورای اسلامی و خبرگان رهبری در برخی حوزه‌های انتخابی را نیز خواهیم داشت.

وی برگزاری انتخابات تناسبی در شهر تهران و همچنین برگزاری انتخابات الکترونیکی در مراحل مختلف اعم از احراز هویت اخذ رای و شمارش آرا در سراسر کشور را از دیگر ویژگی‌های انتخابات هفتمین دوره شوراهای اسلامی شهر و روستا عنوان کرد.

وزیر کشور با بیان اینکه «برگزاری انتخابات تمام الکترونیک فصل جدیدی در تاریخ انتخابات است»، عنوان کرد البته پیشتر در چند حوزه انتخابیه و در چند مرحله تجربیه‌ای برگزاری انتخابات الکترونیک را داشتیم اما برگزاری تمام الکترونیک انتخابات در سراسر کشور و همچنین برگزاری تناسبی انتخابات در تهران برای نخستین مرتبه است.

مومنی همچنین در بخش دیگری از صحبت‌های خود با تأکید بر ضرورت ثبات مدیریتی در شهرداران کشور، اظهار کرد: بر اساس آمار به دست آمده در شهرهای بالای ۳۰ هزار نفر جمعیت، میانگین عمر مدیریتی شهرداران زیر ۲ سال است و این مناسب نیست؛ به نظرم فرصت کافی برای انجام پروژه‌ها و اجرای دیدگاه‌های مدیریتی از سوی شهرداران هم نیست و دلیل نیمه تمام ماندن بسیاری از پروژه‌های نیمه تمام نیز این است که شهردار جدید ممکن است به انجام پروژه شهردار قبلی اعتقادی نداشته باشد.

وی افزود: اگر در این حوزه آسیب شناسی صورت بگیرد، مناسب است؛ ما نمی‌گوییم که مدیریت شهری نقشی در زمینه انتخاب شهرداران نداشته باشد؛ چرا که طبیعی است بر اساس قانون شوراها باید شهرداران را پیشنهاد دهند، صحبت ما این است که شوراها، همان شهردار پیشنهادی‌شان را تغییر ندهند یا اگر تغییر می‌دهند بار دوم این کار را انجام ندهند؛ فکر می‌کنم که اگر برای این موضوع چاره‌ای بیندیشیم منصفانه‌تر است.

آگهی ابلاغ رای

سرکارخانم سعیده صابری پور فرزند قربان با کد ملی ۴۸۸۹۸۴۱۶۹۵ صادر از مینودشت با توجه به رای شماره ۷۸/۱۴۰۴/۷۸ مورخ ۱۴۰۴/۵/۱۲ هیات بدوی رسیدگی به تخلفات اداری کارکنان آموزش و پرورش شهرستانهای استان تهران به مجازات بازخوری خدمت با پرداخت ۴۵ روز حقوق مبنای مربوط در قبال هرسال خدمت محکوم گردیده اید لذا از جنابعالی دعوت می شود ظرف مدت ۳۰ روز از تاریخ انتشار این آگهی جهت دریافت رای مذکور به امور اداری آموزش و پرورش ناحیه دو بهارستان مراجعه نمائید .
بدیهی است در صورت عدم مراجعه . مراحل اداری طبق قوانین ساری و جاری اقدام لازم بعمل خواهد آمد و حق هیچ گونه اعتراض ندارید.

کد ۳۹۱

تهران با تمرکز بر پرتابگرهای بومی، توسعه بخش خصوصی و گسترش همکاری با قدرت‌های غیر غربی، به‌ویژه در چارچوب بریکس و سازمان همکاری شانگهای، به‌دنبال بهره‌برداری از بازارهای کمتر پوشش‌داده‌شده جهانی است

کاربرد دوگانه پرتابگرهای فضایی

با این حال، تکامل برنامه فضایی ایران همواره سایه «کاربرد دوگانه» را با خود داشته و هم‌زمان با برنامه موشک‌های دوربرد کشور پیش رفته است. پرتابگر «سفیر» که ماهواره امید را به مدار برد، خود با مسکو را گسترش داد. روسیه ماهواره خود برگرفته از تبار موشک‌های بالستیک ایران بود

و موشک شهاب-۳ به‌عنوان معماری پایه‌نخستین پرتابگرهای فضایی ایران به کار رفت. سامانه‌های بعدی از نسخه‌های بزرگ‌تر سفیر گرفته تا «سپرمِغ» و سپس طرح‌های ترکیبی مانند «قاصد» فناوری‌هایی با کاربرد نظامی را در خود جای داده‌اند: موتورهای سوخت جامد، بدنه‌های سبک از الیاف کربن، و نازل‌های متحرک برای کنترل بردار رانش؛ عناصری که همگی برای موشک‌های بالستیک دوربرد مدرن حیاتی‌اند. منتقدان استدلال می‌کنند که هر پیشرفت در توان پرتاب فضایی ایران، فاصله فناوریانه تا یک موشک بالستیک قاره‌پیما را کاهش می‌دهد؛ مسئله‌ای که نگرانی‌های مداوم درباره اشاعه هسته‌ای را برانگیخته و موجب نظارت ذیل قطعنامه ۲۳۴۱ شورای امنیت سازمان ملل شده است.

توان پرتاب مدرن

امروز برنامه فضایی ایران همه‌چیز را در بر می‌گیرد: از تولید ماهواره و توسعه پرتابگرها گرفته تا بهره‌برداری از پایگاه‌های پرتاب و ایستگاه‌های زمینی رهگیری و دریافت داده‌های فضایی. در ده جرمی ۱۵۰ تا ۳۰۰ کیلوگرم، ایران می‌تواند ماهواره‌ها را با چند خانواده پرتابگر به مدار پایین زمین بفرستد؛ از جمله «قاتم-۱۰۰» با سوخت جامد متعلق به سپاه پاسداران و «سپرمِغ» با سوخت مایع متعلق به وزارت دفاع. این کشور همچنین در حال گسترش زیرساخت‌های پرتاب خود است.

اگرچه جمهوری اسلامی ایران همواره انکار کرده که به‌دنبال ساخت سلاح هسته‌ای است و تأکید می‌کند که غنی‌سازی اورانوم فقط برای اهداف غیرنظامی انجام می‌شود، اما پیشرفت در حوزه فضایی می‌تواند برای تهران فرصتی برای نمایش استقلال و قدرت باشد.

مهم‌ترین پروژه، پایگاه فضایی جدید چابهار تحت قرارداد با روسیه اجرا شد: شرکت‌های روسی ماهواره را طراحی، تولید و پرتاب کردند و مهندسان ایرانی از شب‌های مداری را فراهم می‌کنند. هرچند سپینا-۱ کاملاً ساخت خارج بود، اما نخست این پایگاه که برای راکت‌های سوخت جامد طراحی شده در آستانه تکمیل است و انتظار می‌رود نخستین پرتاب آزمایشی آن در ماه‌های آینده انجام شود.

توان پرتاب مدرن ایران به‌تدریج شکل گرفته

است. پایه اولیه با پرتابگر سفیر گذاشته شد که بین سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۵ چندین ماهواره آزمایشی کوچک را به مدار رساند. دوره‌ای تازه

ستاد کل نیروهای مسلح:

اجازه نخواهیم داد آسیبی به کشور و امنیت مردم وارد شود

در راهپیمایی نهم دی‌ماه که بار دیگر کارآمدی نظام دینی مبتنی بر اصل مترقی ولایت‌قحیه در عبور از آشوب‌ها و بحران‌ها را به اثبات رساندند؛ غافل‌بودند.

مسلم‌ا یاهه گوینی های تکراری و بی اساس و تهدیدهای تبلیغی، رسانه‌ای و عملیات روانی اخیر دشمنان و نقشه‌های شوم آنان در اعمال تحریم‌های ظالمانه و به راه انداختن جنگ روانی، تبلیغاتی و اقتصادی علیه ایران اسلامی راه به جایی نخواهد برد و ملت بزرگ ایران اسلامی با تأسی از آرمان‌های بلند امام راحل(ره) و رهنمودهای مقام معظم رهبری حضرت آیت الله‌العظمی‌امام‌خامنه‌ایبا مجاهدت، ایستادگی و مقاومت نستوه، مقتدرانه و با صلابت تر از گذشته در برابر زاده‌خواهی جبهه شیطان‌ی استکبار، ایستادگی و اهداف پلید آنان را در نطفه خفه خواهند کرد.

ستاد کل نیروهای مسلح با تجلیل از ملت بصیر و همیشه در صحنه ایران اسلامی و گرامیداشت مقام شامخ شهدای والامقام هشت سال دفاع مقدس، جنگ تحمیلی۱۲روزه، جبهه مقاومت، امنیت کشور و شهدای ترور، یاد و خاطره‌سردار شهید مقاومت‌حاج‌قاسم سلیمانی

را گرمای داشته، ضمن تاکید بر رسیدگی به مشکلات اقتصادی و معیشت مردم توسط دولتمردان خدوم و تلاشگر، به ملت نستوه ایران اسلامی اطمینان خاطر می دهد که جان برکفان نیروهای مسلح با آمادگی و اقتدار اجازه نخواهند داد آسیبی به کشور و امنیت مردم وارد شود و چنانچه خطای مجددی از سوی آنان در هر مکان و هر زمان سر بزند ضرباتی به مراتب محکم تر، کوبنده تر و خسارت آورتر از دوره قبلی را دریافت خواهند کرد.